

[Schmidt.]

europæisk Rang. Allermindst kan man tænke smaat om dette Spørgsmaal, naar man er sig bevidst, at en Grænse er jo ikke blot en Skillelinie, den er et Omraade tillige, og netop et Omraade, hvor to Folk, hvor to Stater berører hinanden og har Forbindelse med hinanden. Derfor har alt, hvad der sker paa Grænseomraadet, sin Betydning for Forholdet mellem disse Stater og mellem disse Folk. Jeg har ikke det Indtryk, at Danmark er tilstrækkelig klar over dette.

Man fremhæver gerne, at man ikke har overtaget nogen som helst international Forpligtelse, men at den Lovgivning, man byder, og i hvis Rammer Mindretallet af den nye Befolkning skal leve, er blevet anerkendt som en saa fri Lovgivning, at der ingen Grund foreligger til at binde Danmark til noget som helst, saaledes som man har bundet de østlige Stater i Europa. Ja, man har tværtimod hævdet, at man har givet et lyst Eksempel paa, hvorledes man kan ordne den Slags Sager. Det er formelt selvfølgelig rigtigt, at Danmark ingen Forpligtelser har overtaget og derfor kan sige: Det er vort Spørgsmaal, et dansk Spørgsmaal, et indre Spørgsmaal, det har ingen andre Folk noget at gøre med, heller ikke vor Nabo, Tyskland. Det kan man sige, naar man ser formelt paa det, men man kan ikke sige det, naar man ser paa Realiteterne og paa, hvorledes Virkningen bliver. Jeg kan godt være med til at anerkende, at Danmark ubetinget har vist god Villie til at træffe en Ordning, der kunde tilfredsstillende, men Danmark har ikke vist Villie til at lære af Forholdene nu eller af, hvorledes Ordningen virker og bliver modtaget, og heller ikke til at høre paa os, høre paa Befolkningen. Det har jeg ikke mærket at man er villig til. Man er utilfreds med, at man ikke møder Taknemmelighed, og at Befolkningen ikke er tilfreds, man mener at have ordnet det paa det bedste, og dermed skal det være nok. Det er vi ikke tilfredse med, og hvorledes kan man i Danmark antage, at vi skulde være tilfredse, da man jo til samme Tid formede Paroler, som var meget tydelige og viste, hvad der var Mening med det hele: vi skulde opsiges; Vejene skulde ombøjes fra Syd til Nord. Og naar man nu læser her, at alle Særlove skal ophæves, ja, saa har vi ogsaa dér den Følelse, at man ikke rigtig respekterer Livet og Forholdene dernede, som de er, men mener, at man kan gaa

let over det, mener, at man kan bøje Forholdene over til noget helt andet.

For Resten er Sagen jo slet ikke saaledes, som om det var den tyske Befolkning alene, der ikke fandt sig tilfreds med Forholdene; det gaar langt ind i den danske Befolkning ogsaa. Det har den højtærede Statsminister faaet tydeligt Indtryk af ved sine Møder dernede. Jeg ved, at det ikke har gjort stærkt Indtryk paa den højtærede Minister, at han tager sig det let, at han har en nem Forklaring, som er, at den Utilfredshed slet ikke vilde være til Stede, naar den ikke kom fra vor Side.

Men det er virkelig alt for nemt at se paa disse Ting saaledes; og der er vel Folk her i Tinget, der forstaar, at man kan se paa det anderledes; det blev jo netop ytret af det ærede Medlem Hr. Willesen, at han godt vidste, at Utilfredsheden dernede ikke var indskrænket til den tyske Befolkning, men at den greb dybt ind i den danske Befolkning ogsaa. Ja, og hvorfor? Det er selvfølgelig ikke de kulturelle Forhold, hvorledes de er ordnede, som forarger den danske Befolkning, men den unaturlige Maade, hvorpaa de økonomiske Forhold i det hele har ordnet sig.

Det er ofte blevet sagt, men jeg vil pege paa det endnu en Gang, at man har finansieret Nordslesvig med en Krone af 60 pCt.s Guldverdi, og saa er den avanceret til Pari. Det har voldt den meste Utilfredshed. Om man nu prøver at regulere Priserne, naar man dog ikke at bøde paa, at hele Gældsforholdet er forskubbet til den forkerte Side og ligger saa forkert nu, at en efter en gaar fallit og gaar fra Hus og Hjem.

Det kan Befolkningen ikke være tilfreds med; og det er man heller ikke blind for her i Forsamlingen. Det viser de Forslag, som det radikale Parti og delvis Socialdemokraterne er kommet med, at de kan se, at man kan ikke blive ved at blive staaende ved de Gældsforhold, der er kommet paa Grund af denne Krone, man den Gang blev finansieret med. Det er dog en Begyndelse til det rette; men vi mener jo, at der skal radikalere Ting til, for at Forholdene kan blive sunde.

Ogsaa det, som man en Gang har udtrykt saaledes: „Alle Veje fra Syd nu om til Nord“ er ikke politisk Visdom og kan ikke være det. Naar man overtager en Landsdel, der netop har det Præg at have Forbindelse baade mod Nord og mod Syd, og som paa det økonomiske især havde det imod Syd, og man sagde, at det kan man forandre, lægge om paa en Gang